

Landskap: *Skåne*Upptecknat av: *Nils Ohlsson*Härad: *Färs*Adress: *Gutshög, Lövestad*Socken: *Lövestad**avskrivt eft. Lenn Andersson*  
(Berättat av)Uppteckningsår: *juni 1929*Född år *1820 i Ry, Lövestads bn*Uppteckningen rör *Visa.**sid.**1-9*

LUNDS UNIVERSITETS  
FOLKMINNESARKIV

LUNDS UNIVERSITETS  
FOLKMINNESARKIV

9 日

2) eller och så tyvrens hand

4) jag öfver som här står, hafver själfver  
orsak varit, att jag har så illa farit,  
och nu så eländig <sup>gi</sup>gar, jag tyvärr alla  
nätter, sökte lidervligt pek, gud vår  
<sup>herre</sup> herre blef förgäffen, uttåg den som svar  
och drak

5) <sup>sticker</sup>Stöcker och så de som spelte, legle jag  
den natten all, sedan börja att <sup>knä</sup>knäla,  
att var bänk att var stol och <sup>ball</sup>ball, blef  
i steyken sönderslaget, bordet gick  
den samma gång, krus och glas up un-  
der teket, <sup>dras</sup>därem ut af jernen sprang

7) Hvad jag fardom här/bedröfvet, om  
grar jag af hjerter nu, helst att gud  
mig hade gäfrat, en förståndig dugelig  
fru, den mig stadeligen varnat, så de  
"jan <sup>Jan, du</sup> <sup>de</sup> vän/dig om! <sup>hur</sup>hur vill du

4365 stränge <sup>här?</sup>  
dett för svara, för den store strängedöm  
8/ Gvad hon mig till bästa råde, när jag  
hene tvärs emot, när hon mig olycka  
spårde, blef hon trampad under fot, <sup>måste</sup> mör-  
te så af huset ryma, blef utdragen å  
sitt hår, när hon kunde sig för gömma  
fast om Kjölden den var svår.

Sedan började jag att larva, som  
~~den~~ et lejon i mit hus, röra speg-  
lar med sin kanna, slag jag småt  
som sand och grus, sedan jag med  
ypan <sup>drömt</sup> dörrat, på min kister <sup>skäp</sup> sköf  
och skrin, att min <sup>a gram</sup> graver sig för-  
undrat, som ej torde nasa in.

10) Kunde jag den nåden vinn, för en  
 döden ryker <sup>rycker</sup> hen, ett jag må minnas  
 true fina, om så är, hon lever <sup>en</sup> <sup>fäst</sup>  
~~fäst~~ hon lider mig ej mera, för min

4 Öferdådighet, skulle vi dock <sup>älskade</sup> aka =  
dessa om en evig himmels frid  
Min Svärar Sanna Svärar

11) Oho har lärt dig det besina, söka  
efter evig frid, i det <sup>nysa</sup> nya palastena,  
är det till stor <sup>ymningsfullt</sup> iinnoghet, ingen kan  
den segern vinna, som är en öremer spel  
ingen kan den sägen finna, som är <sup>just</sup> jyst  
en sätters träl.

12) Fast du säger akadera, med din hustru  
om den sak, kan en gränne akadera,  
på den stora herrens dag, tänker du  
som gäla göra, när har grännen stäl  
de ut, talar lögn för Kongens öra,  
göra på den saken sluta. J. L. Sommar  
Jan Svärar.

13) Mina Tankar är i så utom om min  
hustru lifven, hon mig al min

Skuld till gifver, <sup>4365</sup> det jag troflar  
intet på, ty allt hvard som blir till  
gifvet, när tiden pländas ut, fin-  
nes ej i dommen skrifvet, när vi  
komma fram för gud.

Sara Bay,

14) Ghrer länge är det sedan, du din  
hustru skildes från, huru många år  
förleden, att du senast henne såg,  
var har du i vänden varit, slaf-  
ven tillt barberett, eller från ben  
galga farit, eller vad till kom du till.

15) <sup>Jag:</sup> jag. Nu är tretio år för leden, se-  
dan jag min hustru såg, när som  
england slutad freden, 1667 för.  
jag med ett skep här från, hustru  
min vil jag oth nämna, Sara Bay  
var hennes namn, den jag har

- 6  
16) Staden lemna, födden uti Rotterdam  
Sara Båy.  
jag känner <sup>tramt</sup> grant, <sup>nt</sup> vill <sup>fix</sup> och så var  
hon logerav, om du <sup>fix</sup> ike mig <sup>fix</sup> för  
serav, och för mig talar o sant, vil du  
här sa länge blifva, intill klakan  
slaget <sup>hinn</sup> sju, skall jag dig en <sup>hinn</sup> penn  
gifva, visa dig den sommar fru  
17) Sara Båy med hjertans <sup>buckar</sup> sökar  
geir i herrans Tempel in, den hon  
med för herran <sup>buckar</sup> bukar, <sup>satta</sup> satta <sup>trint</sup> tär,  
är på des kind, <sup>buckar</sup> huru skall jag mig  
nu ställa, du prisreinde Stave gud,  
ont med ont att vederger, <sup>sträff</sup> sträff  
hur mat din lag och loade  
18) Stave gud du hjälp <sup>hinn</sup> mig, du  
som <sup>hinn</sup> allas <sup>hinn</sup> hjertan <sup>hinn</sup> kaner, du som  
och <sup>tramt</sup> Tyvener <sup>tramt</sup> temmer, att, de

seri odmjuka sig! <sup>han</sup> Jan, han  
är nu så omvänder, af guds  
skarpa <sup>skarpa</sup> plågoris, <sup>dit</sup> dett allt till hans  
velfärd tender, att han en gång  
blifver vis. 4365

- 19) Nu vetan jag tillmede i mit  
samvett därma kont, att ett gam-  
malt heit och vrede, jag allsam-  
mans glömma bort, att vee  
gud har tack <sup>tack</sup> besjäre, till sit lif-  
va tretio år vel jag Jan igen för-  
ära, hus och häf säson dett står,  
20) Sava bäg från kyrkan träder,  
hem till sinna stora hus, där satt  
Jan och ömsa kläder, monstra att  
de store hus, Sava bäg den milda  
fru, sade: Keista vek den slaver.



Skän en annan gäyk få arva som  
så spelat har som du.

21/ Sarebaj tog honom in, med god  
matt hen honom mätta, och i bael två  
la och tretta, dett gräslusna <sup>biten</sup> bittna  
sking, Sava gaf jan nya kläder  
Ejorla ren och mykelt fir, skor af  
vukarduans läder, den hen tog utt af  
sitt skrin.

22/ Satte på en sammets mösa, stufferad  
med guldmaner, gaf honan mer en  
femttan kyssa, sade jan vel kom-  
<sup>velkommen</sup>men här, jan han börja sig att  
skylar när han henne kende rätt  
kan du ont med gott för skylar  
dett ar matt naturens sätt

LUNDS UNIVERSITETS  
FOLKMINNESARKIV

23 Många sår har jag upburit  
 märken sitter i mitt kött många  
 har och jag skam skurit som af  
 värken blifvet dött i de fyra vär-  
 dens leder som jag varit och besett  
 är detta den största heder något  
 fellebest har siet

LUNDS UNIVERSITETS  
 FOLKMINNESARKIV

Denne risse ännu skrifven af  
 en gammal som är skrifven af  
 Olof Andersson Ry 1890, den 30 mars  
 Jag som har skrifvet detta är född  
 den 7<sup>de</sup> juli 1837 i M adnes är  
 Nils Ohlsson, Jätskog Lövrestad